

1903-07-22

AFSENDER

Henry Ussing

MODTAGER

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Valby

Arkivplacering:
CA 000031960/000007644 ser. 3,
æske 3. CM 3030

DOKUMENTINDHOLD

Pastor Henry Ussings tale ved Ottilia Jacobsens begravelse i
Jesuskirken 22 juli 1903

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

Den 22^e Juli 1903

Højresing

22/7. 1903.

Vinner man held, og vi har
blevt sammen. Man sig mere. Det
om lov til emnen at sig nogle
for det, thi jeg kan ikke sige.

Da den. Niemand blev indvundet,
kaldes om Nyaen, gamle Biskop over
de Ord: "Denne datter, skilte
Stemme tale."

Jeg har den Følelse: "Sige at
hvore jeg tror her sig, som man skal
de Livet at give Kirkens herre
Rind Ord (fæst de oppe med hendes
F. lid), da man med Jernstikkeren Skend
kaldes tale.

2.

til gamle bord at sig to det
Det first a Tak,
Tak til hund for hvad han var,
Tak til Gud, som gav hund hvad
til at være at!

By hund vil sig ikke kun
low amaleg, Tak, som de
maneste, Mand og Boin og
Sleg, bare for Hjulet,
i hullet her, som siges af
ten stor, Mandstuden; hvidken
hust sind, Hjulet a dygt hvidt
af sigen,
men sin Tak, som hund
Kilde her at hingsp

Jeg i som hampel her at fies
deven her siden Kirkens indvies,
og alle i Bredt, der skal fjerne her

3.

for mig, blot her og her i en
Gunning of all, hund sin skinn
Stene præsiter ind; som Hjulet
for det til her, Hjulet of hund
et hund fremme Fanden og sin,
nu, to a hund vand ind ind -
ten Stenene, -
og en for sin anden for alle
to mægt, som her vandt sig alle
ville samles i jenskioken, som
Gjorte Næde, sig:
hust et Hjule, som her i hvidt
Liplets opad,
hund sin Tak, som her hvidt
sin Tak, hund hund ind i sig
intult of sig om Bøten, -
og her i mægt vandt, hund
alle her ind indens jenskioken -

4

altså en kærkommenhed for mig, men
men her kan lov og kærkommenhed
er rigt en 1/2 af indbyrdig Takt
til kærkommenhed for, hvad man kan
kan give os og to Skæde, for
kærkommenhed efter os.
og til kærkommenhed Takt skæde
og Lørdag. Nallegys Takt.
En Takt for alle, hvad der
By gæmme en lang Skæde
kan endstaaet og Kærkommenhed for
og Carlsberg,
en Takt for Børnene, de gode
- ja de ufædte - som de skæde,
for de mange, de syge, de fattige
og de gamle for de rigelige, for
kærkommenhed i kærkommenhed Takt, for
ten kærkommenhed af omme, kærkommenhed vil, hvad lov og endstaaet:

5

Takker, som udtryk i kærkommenhed
Bygd og dufte see sigt - og dag
see stille - trætte sig end Vidoig -
anden kærkommenhed ordning.
En en mange Gude, for en kærkommenhed
over: Nallegys - og kærkommenhed
Nallegys Gæmme de syge - end
kærkommenhed Takt. By kærkommenhed kærkommenhed en
kærkommenhed, som en sig vis kærkommenhed, at alle
Nallegys - og mange andre - kærkommenhed
og kærkommenhed kærkommenhed i kærkommenhed kærkommenhed
for kærkommenhed kærkommenhed kærkommenhed kærkommenhed
de Børne end to kærkommenhed:
Nallegys og de kærkommenhed kærkommenhed!
By kærkommenhed sig de andre
By, som kærkommenhed kærkommenhed kærkommenhed

6. Udsagnet er hendes skind -
Gud lader os bli for sig alle
eigende i de Tider, der kommer!
To Gange har vi faaet Lov
at lade for hendes huse: Kirken,
og vesten og de alre, det for
sagen har var indholdt som
for hendes.
Vi vil nu bli det over
hendes skind.
Gud lader hendes Liv skal
Lange og den Gud, som har sagt
"de venter"
spine til sig Udsagnet
i denne Kirke, som den
i Langel, Tiden var over til
Tiden, Tiden og Opvisning for
mange Gode,
og i hendes huse, som de

7
men hendes med Lov og Tak, at
de ikke skal var Udsagnet, hvor
kinder var, som skoles Udsagnet,
hvor hendes var!
Lover Boin, som har det for
sine Boin, som Kæmp, Min.
har kæmpet for sin skind og
med sin skind, o, som har den
har udvirket Lunge i dets
sjæle og Liv,
som de godt var sigte over
"de venter",
Lover om Udsagnet,
Lover om Udsagnet,
og til end den vige Lige
i Jettens huse, som Kirken skal,
hvor Tiden, som for den
alle har sig! Amen.